

Tadeusz Makiewicz, Ryszard Mazurowski

Kunowo, pow. Mogilno. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 3, 123-124

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiał sabytkowy stanowiła wyłącznie ceramika uzyskiwana we fragmentach oraz pewne ilości polepy z odciskami prętów i belek.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.

KUNOWO, pow. Mogilno
Stanowisko 6

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
P.P. PKZ O/Poznań

Badania prowadził Tadeusz Makiewicz /autor sprawozdania/ i Ryszard Masurowski na terenie ZJBKDW we Włocławku /w ramach prac ratowniczych na Zalewie Pakoskim/. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halstackiego i z XIII/XIV wieku.

Badania powierzchniowe stwierdziły na stanowisku między innymi ceramikę współczesną z ceramiką pochodzącą z grodziska /Kunowo, st. 5/. Sądzono więc, że mamy do czynienia z kompleksem osadniczym, a stanowisko jest zagrożone przez zalanie.

Inne stanowiska związane z grodziskiem: Kunowo 7, Kunowo 8 i Nowy Młyn 2.

Badania ujawniły zniszczoną osławkowicę przez eksploatację piasku i karczowanie lasu osadę kultury łużyckiej i osadę z przełomu XIII/XIV wieku. Znalaziono jedynie jedną jamę kultury łużyckiej, średnicy około 1,5 m, głębokości 1 m, kształtu dość regularnego, nieckowatą w przekroju, z dużą ilością polepy i ceramiki.

Po stwierdzeniu bardzo znacznego zniszczenia stanowiska badania przerwano.

KWACZAŁA-SPALONA, pow Ohsranów   Museum w Ohsranowie
Stanowisko 7

Badania prowadził Cezary Popko. Finansował WKZ w Krakowie. Drugi sezon badań. Omentarszysko z przełomu epoki brązu i okresu hal-
stackiego.

Badaniami objęto rejon leżący na południe od miejsca odkrycia na tym stanowisku pierwszych grobów szkieletowych. Natrafiono na osiem grobów i trzy skupiska ceramiki, niewątpliwie związane z obrzędkiem grzebalnym. Tylko w jednym obiekcie stwierdzono istnienie bruku kamiennego tak charakterystycznego dla grobów odkrytych w roku ubiegłym. Nie stwierdzono kości ludzkich ani śladów po nich. Jedynie w kilku obiektach wystąpiły słabo widoczne zarysy i wypełniska jam grobowych, nieco intensywniejsze w barwie w pobliżu naczyń i przedmiotów metalowych. Wymiary i głębokości pokrywają się z danymi uzyskanymi w roku ubiegłym. Charakterystycznym zestawem przystawek grobowych na omentarszysku w Kwaczała-Spalonej jest jak dotychczas garnek, misa i oserpak, przy czym ten ostatni często spoczywa w misie. Niektóre groby zawierały większą ilość naczyń, wówczas występowały dodatkowo wazy dwustożkowe oraz placki /talerse/ gliniane.

Grobowy inwentarz brązowy reprezentowany był głównie przez ozdoby głowy. Natrafiono między innymi na dobrze zachowany dia-